

וזא פנים בפנים בכל שיעור קומות ז"א וכן היה הדבר ביוה"כ. **זהו יומא, והוא דיללה.** וחמשה יומין אחרגין, מלפआ הוא. (ס"א והוא יומא דעליה בגין דדרגא חמישה היה יתריב מלפआ בקורסיא, ובכל אחר וכו). **זהו יומא ראתי עליה דהא חמישה היה יתריב מלפआ בתרעא** וזה היום של יהוה"כ הוא של המלכות כי אז היא נתקנת ע"י הה"ג הממותקות שהיא מקבלת מהבינה, אבל החמשה ימים האחרים מיווה"כ עד סוכות הוא של המלך ז"א כי אז ז"א משפייע למלכות את ה"ח שהוא מתקן אותה ע"י הארות המוחין שהוא בא אליה שהוא יום שמנינו עצרת שאז הוא מתקן אותה ע"י הארות המוחין שהוא נותן לה לצורך הייחוד כי בספירה החמישית מלמטה לעללה שהוא הת"ת בו יושב המלך ז"א כדי להשפייע למלכות הנקראת שער, דהיינו שז"א נותן את הארותיו למלכות דרך הת"ת לצורך תיקונה ואז המלכות היא בסוד שם אדני שבמילויו הוא כמנין תרע"א ולכון המלכות נקראת שער (עטרת צבי).

מסביר מדוע חג השבעות בו' בסיוון

ובכל אחר בעשור דמטרוגניתא הוא, חמישה על יהו, מלפआ הוא. זהו יומא ראתי עליה וכן בכל מקום שכותב בעשור הכוונה למלכות, דהיינו בין בעשור לחודש שכותב בפסח ובין בעשור לחודש שכותב ביוה"כ הכוונה למלכות שאז היא נבנית בכל עשר ספרותיה אמן יש הבדל כי בפסח היא נבנית ע"ז"א וביווה"כ היא נבנית ע"י הבינה, אבל החמש ספרות הנוספות מעשר ספרות המלכות הוא של המלך ז"א המAIR למלכות בשביל אותו היום שהוא בא אליה כדי להתייחד עימה. **בגין לכך חמישה יומין מירחא, לאורייתא**

הליימוד היומי

ולכן יש חמישה ימים מר"ח סיון עד שקיבלו ישראל את התורה ביום השישי לחודש סיון כי באלו החמישה ימים עולה המלכות עד הספירה החמישית של ז"א מלמטה למעלה שהוא הת"ת שם בוקע יסוד דאבא שהוא אור תורה ומשם היא מקבלת אור תורה בכך לתנם לישראל בניה. **ואין תימא شبיעאה** וכברiorה קשה שהרי בדרך כלל נקרא הת"ת ספירה שביעית מלמטה ולמה אנו אומרים כאן שהת"ת הוא ספירה חמישית מלמטה למעלה, **בזמנא דתרין אבנון משתקחי ביה, דהא מלכא בהו, ובדין מתעטר בכלא. וחד מלה, شبיעאה וחמשאה** אלא הת"ת הוא שביעי רק בזמן שני ששתי האבות חסר וגבורת נכללים עם הת"ת ואז ז"א הוא מלך על ידם כי מאחר שהוא דין בחסר וגבורת אז הוא מלך ועי"כ ז"א מתעטר בכל המוחין בחב"ד וכן הוא מתעטר בחו"ג הנכללים בת"ת ואז הוא שביעי מלמטה מלמטה אמנים בשאין לו"א מוחין הוא נמנה מלמטה למעלה ואז הוא נקרא חמישי, והכל דבר אחד כי הת"ת נקרא גם שביעי וגם חמישי (עתרת צבי).

ובחמשה עשר יום לחודש השבעי הכוונה לה"ח שז"א מקבל מהבינה בחמישה ימים שמיוה"כ עד חג הסוכות

תא חזוי, חמישאה דיליה הוא ורקאי, כמה דאתמר בא
וראה שהספרה החמישית של ז"א שהוא הת"ת הוא בודאי כמו שלמדנו, דהיינו שמש"כ 'ובחמשה עשר יום לחודש השבעי' הכוונה לה"ח שז"א מקבל מהבינה בחמישה ימים שמיוה"כ עד חג הסוכות ועי"כ הוא מאיר דרך הת"ת למלכות מהחמש ספריות עליונות שלו ועי"כ המלכות נבנית בכל עשר ספריותה, **ובדין נהייר אבא לאימא,**

הלימוד היומי

וְאַתָּנֵה יִרְוֹ מִגְּהָה [וְגָהָה] **חַמְשִׁין תְּרֵעִין לְאַנְחָרָא לְחַמְשָׁאָה** וְאוֹ
 לצורך תיקון זו"ן אבא מתייחד ומאריך לאמא ואוז מאירים ה"ח מאבא לאמא הנעשים ה"ג,
 בסוד חמישים שעריו בינה כי כל אחד כלול מעשר והוא בכדי להאריך לת"ת דז"א בכדי שיאיר
 ויתן כח למלכות לצורך ההיחוד. **וְאֵי תִּימָא שְׁבִיעָה** ואם בכל זאת תרצה
 לומר שהת"ת הוא שביעי מלמעלה למטה, **בְּגִין דְמַלְכָא בְּשַׁלְיָמוֹ**
דְאָבָהָן, **וְעַטְרָה יִרְית מְשֻׁבְּעָה** או צרייך לומר שהוא שביעי בגלל
 שהמלך ו"א נשלם בשלימות האבות שהם בסוד חג"ת ואו ע"ב ו"א יורש את עתרות המוחין
 מהבינה הנקרהת שביעית מהיסود ולמעלה ולבן גם ז"א נקרא שביעי, **כַּמָּה דְכַתִּיב**
 כמש"ב בפסוק, (שיר השירים ג) **צָאנָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן** דהינו שאוז ז"א
 מתעטר בעתרות הבינה שהיא אמו. **וְעַל דָא בְּשְׁבִיעָה** הוא יומא
דְמַעַטָּרָא מַלְכָא בְּעַטְרוֹי, **וּכְדִין יִרְית מַלְכָא לְאָבָא**
וְאִימָא, דְמַזְדוּגִין בְּחֶדָא. **וְעַל דָא בְּלָא בְּחֶדָתְלִיא** ולכם
 הת"ת הנקרא שביעי ע"ש שהוא מתעטר מהבינה שהיא שביעית מהיסוד ולמעלה ואוז הוא
 يوم שהמלך ז"א מתעטר בעתרותיו כי אז המלך ז"א יורש את ירושת המוחין מאבא ואמא
 המתאחדים ביחיד בכדי להוליד לו מוחין ולבן הכל תלוי ביחיד אחד של אבא ואמא (עתרת
 צבי).

[וְגָהָה] הרמן גורס מינה.

הליימוד היומי

ניתן להקריש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שלוש מתנות הוזדמננו עם ישראל ע"י שלושה אחיהם משה אהרון ומרים, בזכות משה קיבלו עם ישראל את המן

ובחמשה עשר יום, (ויקרא כ"ג) **רבי יהונתן פתח** לבאר את הפסוק והקדמים לבאר את מש"ב, (במדבר כא) **וישמע הבנעני מלך ערד** ואומר רבי יהודה. **תני נון ג' מתן עלאין אוזמן ליהו לישראל על ידי תלתא אחין משה אהרן ומרים** שלמדנו [יד] שלוש מתנות הוזדמננו עם ישראל ע"י שלושה אחיהם משה אהרון ומרים הדינו. **מן בזכות משה ענני כבוד בזכות אהרן באך בזכות מרמים לפניו אהיך לעילא** וכל המתנות האלו הם אחויים בספירות העליונות. **מן בזכות משה דכתיב זכו ישראל למנ בזכות משה** (טו) וזה נלמד מזה שבתו בפסוק, (שמות טז) **הנני ממיטיר לכם לחם** (ד"ג ע"א) **מן השם ים** הדינו, **מן השמיים** (דיוקא), **דא משה** שמש"ב מן השמיים פירושו שהוא משה כי היה מרכיבה אל זו"א הנקרה שמיים (רמ"ק).

אור הרשב"י

וישמע הבנעני מלך ערד, מה שמועה שמע – שמע שמה אהרן ונסתלקו ענני כבוד, וככבר ניתנה לו רשות להלחם בישראל. והיינו דכתיב ויראו כל העדה כי גוע אהרן. אמר רבי אהוה אל תקרי ויראו אלא וייראו.

(טו) בראיתא במדרשי בביר' א' המן בזכות משה הדרע לך שהוא בזכות משה בין נשתקל משה (יהושע ה יב) וישבת המן ממחרת. מטה הדרע לך שהוא בין נשתקל משה מת אהרן – נשתקלו ענני כבוד, שנאמר

[יד] בראיתא בתعنית דף ט עמוד א' רבי יוסי ברבי יהודה אומר: שלשה פרנסים טובים עמדו לישראל, אלו הן: משה, ואהרן, ומרים. ושלש מתנות טובות ניתנו על ידם, ואלו הן: באר, וענן, ומן. באר – בזכות מרמים, עמוד ענן – בזכות אהרן, מן – בזכות משה. מטה מרמים – נשתקל הבאר. שנאמר ותמת שם מרמים, וככבר בתיריה ולא היה מים לעדרה, וחורה בזכות שנינה. מת אהרן – נשתקלו ענני כבוד, שנאמר

הלימוד היומי